

lévő 1948-as emlékműnél és a Bányászati Akadémia falán elhelyezett emléktáblánál, majd csatlakoztak az esti szalamanderes felvonuláshoz, ahol a közel 500 fős magyar csapatból 100-an Tatabányáról érkeztek.

A felvonulás az elmúlt évek menetrendje szerint alakult, majd az este baráti beszélgetéssel zárult. A felvonulásban felemelő érzés volt részt venni.

A szombat reggeli ökumenikus istentisztelet megszervezése a Nagybaldogasszony templomban a Szent Borbála Akadémiai Kört dicséri. Egyedülálló módon két nyelven (magyar és szlovák) és három pap/tiszteletes (katolikus, református, evangélikus) részvételével folyt ez az esemény, melyen örök élményt jelentett a részvétel. A szentmise után tatabányai bányász testvéreinkkel találkoztunk, akikkel remek hangulatú baráti eszmecsere folytattunk.

Este az egyetemi szakestélyen vett részt kis csapatunk, majd ezt követően tértünk nyugovóra. Ezzel egy időben rendezték meg a Szent Borbála Akadémiai Kör szakestjét is, melyen bemutatták a Selmeci Díszszalagot, mely kizárólag a három selmeci ősi kar és közvetlen jogutód karain végzetek részére készült. Ez a szalag három színével a bányász

■ 1. kép. A tatabányai diákok csapata az Óvárnál

(fekete) – kohász (piros) – erdész (zöld) örökös összetartozást és együttes felelősségvállalást, múltunkból származó alapértékeink örökös fenntartását jelképezi! A díszszalagot csak a három ősi karhoz tartozó megkeresztelt személy viselheti, ide tartoznak a miskolci bánya- és kohómérnöki kar utódkarai, a dunaújvárosi kohómérnöki kar utódkarai, a soproni erdómérnöki kar, illetve annak leágazásai. A díszszalag védett, mérete, színekódja a Szent Borbála Akadémiai Kör tulajdonát képezi, rajtuk keresztül rendelhető. Az első 100 méter az Akadémiai Kör saját költségén állította elő és osztja szét, teljesen ingyen a fenti feltételek alapján.

Vasárnap Budapestet érintve tér-

tünk vissza Győrbe egy újabb remek élménnyel gazdagodva. Sajnáljuk, hogy nem jött össze a kívánt létszám az OMBKE busz elindításához, hiszen, ha 15 fő ilyen jó hangulatban utazik és tölti együtt a három napot, akkor ez csak fokozódna háromszor ennyi ember esetén. Továbbá problémát jelentett akármilyen időpontban, hogy egyszerre tudjunk étkezni. Közös busz indítása és szervezett út esetén ez a probléma is megoldódna. Bízunk benne, hogy jövőre indul közös busz az OMBKE szervezésében, és így is tudjuk erősíteni az összetartozásunkat!

Jó szerencsét! Legyen fényes sike-re a kohásznak!

SZA – FGy

Beszámoló a XIII. Fazola Fesztiválról

Az Északkelet-Magyarország Ipartörténetének Ápolásáért Alapítvány, az OMBKE miskolci szervezetei és az MMKM felsőháromi Kohászati Gyűjtemény főrendezésével 2019. szeptember 13–14-én Miskolc adott otthont a XIII. Fazola Fesztiválnak.

A hagyományoknak megfelelően a fesztivál első napja az MTA Miskolci Akadémiai Bizottság székházában tudományos emléküléssel kezdődött. A bánya- és kohómérnök képzés Sopronból Miskolcra költöztetésének 70. éves évfordulója kapcsán előadások hangoztak el. A Sopronba telepítés eseményeiről, a bányász-, kohász-, erdész képzés soproni közös éveiről, a Miskolci Egyetem kereté-

ben a Bányamérnöki és Kohómérnöki Kar miskolci meghonosodásnak, kiépülésének történeti folyamatáról, továbbá az időközben az oktatási körökben bővülő, elnevezésében Műszaki Földtudományi, illetve Műszaki Anyagtudományi Karokra változtatott oktatási intézmények jelenlegi helyzetéről, a jövőbeni kutatási, oktatási kihívásokról, feladatokról, a fejlődési lehetőségekről szóltak az előadások.

Délután a Műszaki Anyagtudományi Kar dékáni tanácstermében bensőséges kiállítás megnyitójára került sor. Az 1967-ben valétáló kohász- és bányász hallgatók vezették be az ünnepi serleget, mely azóta széles körű hagyománnyá vált. Az elsőként elkészült „kohászok fakupáját” és az akkori hallgatók által készített ráégető kohász motívum billogot helyezték

el az emlékszekrényben. Itt kaptak helyet az OMBKE budapesti helyi szervezetei által a professzorok emlékére készített kupák is.

Este a Bartók Béla Vasas Művelődési Házban a selmeci hagyományok szellemében népes, mintegy 120 fős szakestélyen találkoztak a hazai kohászok, bányászok, erdészek.

Másnap, szeptember 14-én a Kohászati Gyűjtemény újmassai műemlék Fazola kohó térsége volt a helyszíne a szabadtéri rendezvényeknek. Az ÉSZAKERDŐ Zrt. lillafüredi erdei kisvasútja a Perecesi Bányász Fúvós Zenekar muzsikája mellett szállította az érdeklődő közönséget az egykori kohóüzem térségébe. Az ünnepség kezdetét szignáljaink (klopacska, harang) jelezték, amit a fúvószenekari előadásban himnuszaink követtek.

A rendezvény képei a hátsó belső borítón láthatók.

A köszöntések és a népszerű zene-kari egyveleg után most sem maradt el a tiszteletbeli kohásszá fogadás és a kohó virtuális csapolása. Ez évben a közös döntés alapján *Péter Barnabást*, a Diósgyőri Gimnázium igazgatóját avatták a helyi kohászok tiszteletbeli kohásszá, aki a Fazola Fesztiválokna-k szinte kezdetektől támogatója. A szabadtéri fesztivál ez évben is bővelkedett szakmai, kulturális programokban. Látható volt a népi iparművészek által bemutatott ősi vízikerekes és szabadkézi kovácso-lás, a Műszaki Anyagtudományi, illetve a Műszaki Földtudományi Karok oktatói, hallgatói hőtechnikai, önté-

szeti, hulladékhasznosítási és gyer-mekprogramjai, a D&D Drótáru Zrt. termékbemutatója. A diósgyőri hen-gereszek látványos „rúdhengerlése” a minihengerművön, a Fazola Henrik Építőipari és Művészeti Szakgimnázium és Szakközépiskola, a Fügedi Márta Népművészeti Egyesület kis-mesterségek népszerűsítése, a Mér-nöki Kamara iparpolitikai programja osztatlan sikert aratott. Volt lehetőség a Massa Múzeum tárlatvezetéssel egybekötött látogatására, erdőtünder és erdész szakemberek segítségével a bükk-i erdővilág, és az erdőgazdál-kodás megismerésére.

A kulturális szórakozást a Diós-

győri Gimnázium, a Diósgyőri Jazz-tánc Klub, a Mikulás Vonat Társulat, a Miskolci Fazola Henrik Építőipari és Művészeti Szakgimnázium tanulói, amatőr művészei és Varga Lajos ny. acélgyártó, harmonikaművész vidám zenés, énekes, táncos műsorai biz-tosították.

A népi babonára rációfolva és a több éves esős fesztiválokat kárpó-tolva a 13-as szám jegyében megtar-tott XIII. Fazola Fesztivál verőfény-ben, jó hangulatban az 1200 látogató megelégedésére és a szervezők örö-mére sikeresen zajlott le.

Nyitray D.

Tovább íródott a kohász valétakupa története

A 2019. évi Fazola Fesztivál rendezvényeinek keretében szeptember 13-án a Miskolci Egyetem Műszaki Anyagtudományi Karának tanácster-mében, a Geleji Sándor professzorról elnevezett teremben megnyitottuk a kohász valétakupa-kiállítást mintegy 40 fő, közöttük a '67-ben valétáló kohómérnökök részvételével. Az ünne-piséget jelenlétével *dr. Hatala Pál*, az OBMKE elnöke is megtisztelte. A kiál-lítást *dr. Palotás Árpád Bence*, a kar dékánja nyitotta meg, utalva a kohász hagyományok megőrzésének fontos-ságára, majd *dr. Verő Balázs*, az 1967-ben végzett kohómérnökök va-létaelnöke mesélte el a kupa keletke-zésének és hagyománnyá való fejlő-désének történetét, ezt *dr. Tóth Lajos Attila* a kupatörténet legújabb esemé-nyeivel egészítette ki, bemutatva a kiállított ereklyéket.

A kupa történetét három, jól elkülö-níthető szakaszra lehet bontani. Az első szakasz valamikor 1966 telén kezdődött, és 1967. március 14-én, az abban az évben végzett metallurgus és technológus szakos kohómérnökök szalagavató szakestélyével fejeződött be. A második szakasz egy hosszú, 50 éves időszakot ölel fel, amely 2017. augusztus 30–31-én fejeződött be, akkor, amikor az említett évfolyam tar-totta 50 éves találkozóját, illetve ami-kor a Miskolci Egyetem ünnepi ta-nácsülés keretében átadta aranydipló-mánkat. Akkor még nem is mertük

remélni, de valétakupánk történetének újabb, sokszor meglepő fordulatokkal tarkított szakasza következett, amely ennek a kiállításnak a megnyitásával érte el csúcspontját.

A három szakaszú kupatörténet első periódusát az első kohász va-létakupa megszületése tölti ki. Ennek, és a bányamérnök hallgatók valéta-kupájának hiteles történetét a Bányá-szati és Kohászati Lapok 2018/4. közös közgyűlési számában már kö-zöltük. A cikkben elmondottak ismétlé-sétől így eltekinthetünk.

Azt, hogy a kupakészítés közös munkája milyen mélyen bevéso-dott emlékezetünkbe, jól mutatja, hogy amikor 50 év elmúltával felelevenítet-tük a valétakupánk készítésének törté-netét, a legapróbb részleteket is si-került felidézni. Akkor még nem tud-tuk, hogy a kupa gondolatának újra-élesztésével és elkészítésével hagyó-mányt teremtünk. Ez a folyamat tölti ki a kupatörténet második szakaszát. Szalagavató szakestélyünket követő-en – ahogy azt már inkább külső szemlélőként tapasztaltuk – a kupa a szakestélyek elmaradhatatlan kísérő-i-vé vált. Nemcsak a bányász és ko-hász valetánsok, hanem a gépészek is csatlakoztak, sőt a Borbála- és Lu-ca-napi szakestélyek fényét is emelték az alkalomhoz illő kupák. Ha ennek az immár 50+2 éve tartó folyamatnak a sajátosságait nézzük, joggal állapít-hatjuk meg, hogy valóban hagyó-

mányt teremtettünk, amely csak ab-ban különbözik a többi hagyománytól, hogy ennek eredetét pontosan ismer-jük: nevezetesen az első valétakupa-t mi, azaz az 1967-ben végzett kohó-mérnök hallgatók készítettük, és elő-ször a március 14-én tartott szalag-avató szakestélyünkön emeltük fel pro-fesszoraink és a magunk tiszteletére.

Kupánk történetének harmadik szakasza az 50 éves évfolyam-talál-kozával vette kezdetét. Másnap az ünnepi tanácsülés keretében adták át a bányászoknak és a kohászoknak az aranydiplomákat. Az ünnepség proto-kollja szerint először a bányász valétaelnök, *dr. Bohus Géza* köszönte meg az Alma Maternek, professzora-iknak az egyetemi évek és szakmai pályafutásuk alatt nyújtott támogatá-sukat. Hangsúlyozta, hogy a Bányá-mérnöki Kar hallgatói készítettek elő-ször valétakupát a Nehézipari Mű-szaki Egyetemen. Ez utóbbi tény elhangzása után a jubiláló kohómér-nökök körében „helytelenítő” morgás támadt, hiszen éppen az előző esti összejövetelünkön elevenítettük fel a kupánk készítésének történetét abban a meggyőződésben, hogy mi voltunk az elsők. A kohászok nevében *dr. Tóth Levente* mondott köszönetet az Alma Maternek, és azt is elmondta, hogy szerintünk a kohász valétakupa meg-előzte a bányászokét.

Még az 50 éves találkozó évében, vagyis 2017 végén újabb fordulatot